

๓.๒.๕ ศาสนา พิธีกรรมและความเชื่อ

ศาสนา

ย เนื่องจากความหลากหลายของกลุ่มชนที่อพยพเข้ามาตั้งถิ่นฐานในจังหวัดภูเก็ต กลุ่มชนเหล่านั้นต่างนำเอาค่านิยม ความเชื่อและการนับถือศาสนาของเขาเข้ามาด้วย จึงทำให้วิถีชีวิตของชาวภูเก็ตมีความแตกต่างกันออกไปตามคำสอนและความเชื่อความศรัทธาในศาสนานั้นๆ

ศาสนาที่มีคนนับถือมากที่สุดในจังหวัดภูเก็ตคือศาสนาพุทธ รองลงมาคือ ศาสนาอิสลาม ศาสนาคริสต์ ศาสนาสิกข์ และศาสนาฮินดูศาสนาพุทธ

ในด้านพระพุทธศาสนา ตามข้อสันนิษฐานของสมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอกรมพระยาดำรงราชานุภาพกล่าวว่า พระพุทธศาสนาได้เข้ามาประดิษฐานในประเทศไทยราว พ.ศ. ๕๐๐ นับถืออย่างมั่นคงสืบมา อาณาจักรแรกที่ประดิษฐานพระพุทธศาสนา คือ อาณาจักรทวารวดี ชนพื้นเมืองในแถบนี้ ที่ยอมรับนับถือคำสอนของพระพุทธศาสนา คือ พวกมอญ ขอม ละว้า นับเป็นชนกลุ่มแรกในสุวรรณภูมิที่นับถือ พระพุทธศาสนา

ย ส่วนในดินแดนภาคใต้ นั้น รัชสมัยที่ อาณาจักรศรีวิชัยเรืองอำนาจราว พ.ศ. ๑๓๐๐ ได้เข้าครอบครองดินแดนแถบนี้ และได้นำเอาพระพุทธศานานิกายมหายานเข้ามาเผยแผ่ ดังหลักฐานที่ปรากฏคือ พระบรมธาตุไชยา และพระมหาธาตุนครศรีธรรมราช เป็นศิลปะศรีวิชัย ต่อมาในราว พ.ศ. ๑๔๐๐ สมัยอาณาจักรสุโขทัย พระภิกษุไทยซึ่งได้รับการศึกษาเล่าเรียน ณ ประเทศลังกาได้กลับมาเผยแผ่พระพุทธศาสนาที่เมืองนครศรีธรรมราช และได้สร้างพระมหาธาตุเจดีย์ ครอบเจดีย์สมัยศรีวิชัย เป็นสถาปัตยกรรมแบบลังกา ความเจริญของพระพุทธศาสนานิกายหินยานในภาคใต้จึงเจริญรุ่งเรืองขึ้นอย่างรวดเร็วจนถึงสมัยพ่อขุนรามคำแหงได้ขยายอาณาเขตปกครองอาณาจักรไทยตลอดแหลมมลายู พระองค์เห็นความเจริญรุ่งเรืองของพระพุทธศาสนาที่นครศรีธรรม-ราช จึงได้อาราธนาพระเถระจากนครศรีธรรมราชไปเผยแผ่พระพุทธศาสนาที่สุโขทัย ฉะนั้นจึงพอสรุปได้ว่าพระพุทธศาสนานิกายหินยาน เป็นที่ยอมรับนับถือของผู้คนตลอดแหลมมลายู

ย

ย สำหรับจังหวัดภูเก็ตก่อนที่พระพุทธศาสนาจะเจริญรุ่งเรืองในภูเก็ตนั้น ชาวภูเก็ตรุ่นแรก ๆ คงจะนับถือผี วิญญาณศักดิ์สิทธิ์ เวทมนต์ คาถา มาก่อน เพราะชนพื้นเมืองดั้งเดิมของภูเก็ตคือ เงาะซาไก และโอรังลาโอด ซึ่งเป็นชนเผ่าเร่ร่อน ไม่ได้ตั้งถิ่นฐานถาวรย กลุ่มชน กลุ่มต่อมาคือ พวกมอญ หรือมอญ อินเดีย และนักแสวงโชคชาวจีนได้เข้ามาตั้งถิ่นฐานในภูเก็ต และได้ขับไล่ชนกลุ่มแรกออกไป (ปัจจุบันยังคงเหลือแต่กลุ่มชาวเล เท่านั้น) ต่อมากลุ่มคนไทยก็อพยพเข้ามาตั้งถิ่นฐานในภูเก็ต กลุ่มคนไทยได้อพยพเข้ามาเป็นจำนวนมากกว่าพวกเดิม ประกอบกับกลุ่มคนไทยมีภาษา วัฒนธรรม ที่มั่นคงกว่าชนกลุ่มเดิม จึงสามารถยึดครองดินแดนนี้ไว้ได้ และกลุ่มคนไทยเป็นกลุ่มที่ยอมรับนับถือศาสนาพุทธ ทั้งนี้เพราะภูเก็ตเป็นเมืองเล็กในฐานะเมืองบริวารของเมืองนครศรีธรรมราช อิทธิพลศาสนาพุทธจะต้องแผ่มาถึงบริเวณนี้แน่นอนย แต่เนื่องจากคนไทยยอมรับวัฒนธรรมคนอื่นได้ง่าย จึงได้รับเอาอิทธิพลของศาสนาและความเชื่อต่าง ๆ ของคนดั้งเดิมเอามาผสมผสานกับความเชื่อของตน ฉะนั้นชาวพุทธในภูเก็ต จึงมีความเชื่อในเรื่อง พระนารายณ์ พระพรหม พระอิศวร ในขณะที่เดียวกัน ก็เคารพบูชา เขียนองค์ต่าง ๆ ที่มีอิทธิฤทธิ์ ปาฏิหาริย์ และในขณะที่เดียวกัน ก็เป็นชาวพุทธ ที่ดี เมื่อถึงเทศกาล สำคัญ ๆ ทางพระพุทธศาสนา ชาวพุทธในภูเก็ต ก็จะนำอาหารคาวหวาน ไปวัด ประกอบพิธีกรรมทางพระพุทธ ศาสนา หิงพระในบ้านของชาวภูเก็ต จึงประกอบด้วย พระพุทธรูป ปูนเก่างง เขียนองค์สำคัญ ๆ ตลอดจนเจ้าแม่กวนอิม(ปุดจ้อ) และจะเป็นลักษณะเช่นนี้เกือบทุกบ้าน ยกเว้นเฉพาะบ้านที่เป็นคนไทยแท้ ก็จะมีพระพุทธรูปเพียงอย่างเดียวหลักธรรมคำสอนที่สำคัญในพระพุทธศาสนา

ย ไตรลักษณ์ ย ลักษณะสามอย่าง หมายถึงกฎธรรมชาติที่มีอยู่ทั่วไปในสรรพสิ่ง ๓ ประการ ได้แก่ อนิจจา ความไม่เที่ยงแท้ ทุกขตยา ความทนอยู่ไม่ได้ อนัตตา ภาวะที่ไม่ใช่ตัวตน

ย ชันร ๕ย ชันร ๕ เป็นการแสดงถึงองค์ประกอบของชีวิต หรืออาจจะเรียกอีกอย่างว่าเบญจชันร ประกอบด้วย รูป เวทนา สัญญา สังขาร วิญญาณ

ย อริยสัจ ๔ย อริยสัจ ๔ แปลว่าความจริงอันประเสริฐ ๔ ประการ คือ ทุกข์ ความจริงว่าด้วยทุกข์ สมุทัย ความจริงว่าด้วยเหตุแห่งทุกข์ นิโรธ ความจริงว่าด้วยการดับทุกข์ มรรค ความจริงว่าด้วยวิถีทางแห่งการดับทุกข์

พุทธสถาน วัดมงคลนิมิต

สภาพฐานะและที่ตั้งวัด

ย วัดมงคลนิมิตเป็นพระอารามหลวงชั้นตรีย ชนิดสามัญ ตั้งอยู่เลขที่ ๓ ตำบลตลาดใหญ่ อำเภอเมืองภูเก็ต จังหวัดภูเก็ต ย บริเวณใกล้เคียง ทิศเหนือติดต่อกับเขตสวนของเอกชนย ทิศใต้ติดต่อกับถนนตีบย ทิศตะวันออกติดต่อกับถนนเทพกระษัตรีย ทิศตะวันตกติดต่อกับถนนยาวราช

ย ลักษณะพื้นที่โดยทั่วไปของบริเวณที่ตั้งวัดเป็นที่ราบเรียบย ตั้งอยู่กลางใจเมืองภายในเขตเทศบาล

ย ประชาชนนิยมเรียกวัดนี้ว่า โ วัดกลางโ เพราะว่าตั้งอยู่ใจกลางเมือง วัดนี้สร้างขึ้นเมื่อประมาณ พ.ศ.๒๔๒๓ ในสมัยที่เกาะกลางยังเป็นมณฑลภูเก็ต สันนิษฐานกันว่าเป็นเจ้าเมืองเป็นผู้สร้างและได้รับพระราชทานวิสุงคามสีมาประมาณ พ.ศ.๒๔๒๘

ย เหตุที่เปลี่ยนชื่อ โ วัดกลางโ มาเป็น โ วัดมงคลนิมิตรโ เพราะวัดนี้อยู่ในใจกลางเมืองย ทั้งในสมัยเมื่อยังเป็นมณฑลภูเก็ตอยู่ย ทางราชการใช้เป็นสถานที่ทำพิธีถือน้ำพระพิพัฒน์สัตยาทุก ๆ ปีย และเป็นที่ทำพิธีน้ำมูรธาภิเศก ในรัชกาลที่ ๔,๖ และ ๗ ตลอดจนรัฐพิธีและราชพิธีต่าง ๆ ก็ทำที่วัดนี้มาโดยตลอดย มายกเลิกเสียเมื่อคราวยุบเลิกมณฑลจึงนับว่าเป็นวัดที่ทางราชการและประชาชนนิยมนับถือว่าเป็นวัดที่ใหม่ก่เกิดขึ้นย ทางราชการจึงได้ขอเปลี่ยนนามวัดนี้ใหม่ว่า โ วัดมงคลนิมิตรโ และได้รับพระราชทานยกขึ้นเป็นพระอารามหลวงในปี พ.ศ.๒๔๙๖

ย ที่ดินตั้งวัดมีเนื้อที่จำนวน ๑๕ ไร่ ๑ งาน ๙๒ ตารางวา มีหนังสือแสดงกรรมสิทธิ์คือโฉนดที่ ๒๙๓๕๒ นอกจากนั้นยังมีที่ธรณีสงฆ์อีก ๒ แปลงย แปลงที่ ๑ ตั้งอยู่ที่ตำบลตลาดใหญ่ย อำเภอเมืองย จังหวัดภูเก็ตย มีเนื้อที่จำนวน ๙ ไร่ ๓ งาน ๒๔ ตารางวา มีหนังสือแสดงกรรมสิทธิ์ คือ โฉนดที่ ๓๗๕๑ และแปลงที่ ๒ ตั้งอยู่ที่ตำบลท่าเรือ อำเภอกลางย จังหวัดภูเก็ตย มีหนังสือแสดงกรรมสิทธิ์คือ โฉนดที่ ๑๗๐

เสนาสนะที่ปลูกสร้างของวัด

ย พระอุโบสถย สร้างประมาณ พ.ศ. ๒๔๕๐ย และได้ปฏิสังขรณ์ใหม่เมื่อ พ.ศ.๒๔๙๒ย สมัยอดีตเจ้าอาวาสรูปที่ ๒๒ ครั้นเจ้าอาวาสรูปที่ ๒ ถึงแก่มรณภาพแล้วอดีตเจ้าอาวาสรูปที่ ๓ ก็ได้ดำเนินการก่อสร้างต่อมาจนสำเร็จเมื่อ พ.ศ. ๒๕๐๐ย ย มีขนาดกว้าง ๑๒.๕๐ เมตร ยาว ๒๘ เมตร ลักษณะทั่วไปย เป็นโบสถ์ขนาดใหญ่ทรงไทยใช้อิฐโบราณแผ่นใหญ่ เป็นวัสดุในการก่อสร้างเสาสี่เหลี่ยมและผนังก่ออิฐถือปูนแบบโบราณย หลังคาหลังด้วยคอนกรีตเสริมเหล็กมุงด้วยกระเบื้องดินเผาสีน้ำตาลและเขียวย มีช่อฟ้าใบระกาทำด้วยไม้สักงักปิดทองย บานประตูทำด้วยไม้สักมี ๔ ช่อง และบานประตูแต่ละบานมีรูปแกะสลักเป็นลวดลายกนกย มีรูปยักษ์เฝ้าประตูเรียกกันว่า ยักษ์ทวารบาลที่ราชสีห์และคชสีห์ข้างละบานย ส่วนหน้าต่างทำด้วยไม้สักมีทั้งหมด ๑๒ ช่อง หน้าต่างทุกบานเขียนเป็นลายรดน้ำย ทำด้วยทองธรรมชาติมีรูปเทพบุตรยืนถือพระขรรค์บังย เป็นรูปเทวดาเห็นพระขรรค์ยืนประนมมือบังย ย ภายใต้รูปเทวดาเขียนเป็นภาพประกอบคำบรรยายภาษาไทยโบราณ ๑ ภาพย ทุกช่อง อาทิเช่น รักดีหามजू รักชั่วหามเสาย เป็นต้น

ย พระวิหารย สร้างเสร็จประมาณ พ.ศ. ๒๔๕๐ มีขนาด ๙x๙ เมตร ลักษณะทั่วไปเป็นอาคารก่ออิฐถือปูนแบบจีน โครงสร้างหลังคาไม่มุงด้วยกระเบื้องรางดินเผา ย ปัจจุบันใช้เป็นตึกห้องสมุด

ย หมู่พระเจดีย์ ๑๑ องค์ ตั้งอยู่ทางทิศตะวันออก ภายในวัดมีพระเจดีย์องค์ใหญ่อยู่ตรงกลางย ลักษณะโครงสร้างแบบลังกาวงศ์ เป็นเจดีย์ก่ออิฐถือปูนย ทานเจ้าอาวาสองค์ก่อนได้อัญเชิญพระบรมสารีริกธาตุมาจากประเทศลังกาย บรรจุไว้ในพระเจดีย์และได้จัดงานฉลองเป็นการใหญ่เมื่อปี ร.ศ. ๑๒๒

ย ศาลาการเปรียญย สร้างเสร็จเมื่อ พ.ศ. ๒๔๗๕ย สมัยอดีตเจ้าอาวาสองค์ก่อนมาสมัยหลวงพ่อบุญรอดพระราชาวิสุทธมุนีย ได้บูรณะปฏิสังขรณ์อีกครั้งหนึ่งมีขนาดกว้าง ๑๒.๒๐ เมตร ยาว ๑๘.๗๐ เมตร ลักษณะเป็นอาคาร ครึ่งตึกครึ่งไม้ชั้นเดียวยกพื้นใต้ถุนสูง ๑ เมตร โดยเสาคอนกรีตคองกริต อาคารทำด้วยไม้ทั้งหลังย หลังคามุงกระเบื้องลอนคู่เป็นที่ประดิษฐานพระพุทธรูปสี่หน้าและพระพุทธรูปทองคำ

ย กุฏิถาวร ๑๔ หลังย สร้างเสร็จเมื่อ พ.ศ.๒๔๗๑ย ก่อสร้างด้วยไม้ย หลังคามุงสังกะสี ๗ หลังย ครึ่งตึกครึ่งไม้ ๒ หลัง และตึกคองกริต ๖ หลัง

ย นอกจากนี้ยังมีหอระฆังย อาคารโรงเรียนต่าง ๆ ตึกอาคารต่าง ๆ ที่ให้เช่าและห้องน้ำ ห้องส้วมย ซึ่งสร้างไว้อย่างเป็นระเบียบเป็นแถวเป็นแนวเป็นส่วน ๆ ไม่ปนกันย ปุชนียวัตถุของวัด

ย หลวงพ่อขาวย พระประธานประดิษฐานอยู่ในพระอุโบสถเป็นพระพุทธรูปองค์ใหญ่ปางมารวิชัย หน้าตักกว้าง ๖ ศอกคืบ สูง ๘ ศอกย ก่อด้วยอิฐถือปูนลงรักปิดทองย ชาวเมืองภูเก็ตเรียกวัดนี้ว่า โ หลวงพ่อขาวโ เพราะสมภารผู้สร้างเดิมได้สร้างพระพุทธรูปองค์นี้ขึ้นโดยการขบหาปูนขาวท้องถิ่นย แล้ววางไว้กับพื้นธรรมดาไม่มีพระแท่นรองรับ ต่อมาหลวงพ่อบุญรอดพระราชาวิสุทธมุนี เป็นเจ้าอาวาสได้จัดการยกขึ้นให้สูงโดยสร้างพระแท่นรองรับ และซ่อมแซมปฏิสังขรณ์ลงรักปิดทองเป็นพระพุทธรูปที่สวยงามคู่บ้านคู่อุเมื่องภูเก็ตตลอดมา

ย พระพุทธรูปปางลีลา ย ประดิษฐานอยู่หน้าพระอุโบสถ สร้างขึ้นเมื่อ พ.ศ.๒๕๐๐ เพื่อเป็นอนุสรณ์ในการเฉลิมฉลอง ๒๕ พุทธศตวรรษย พระพุทธรูปองค์นี้หล่อด้วยทองเหลืองปนนาคย เงิน ทอง ทั้งองค์ สูง ๓ เมตร ๒๕ เซนติเมตร

ย พระพุทธรูปทองคำย ประดิษฐานอยู่ในศาลาการเปรียญ มีอายุประมาณ ๗๐๐ ปี หน้าตักกว้าง ๒๘ นิ้วย เป็นพระพุทธรูปเก่าแก่สมัยสุโขทัยเป็นราชธานีย เดิมพระพุทธรูปองค์นี้ถูกพอกไว้ด้วยปูน สันนิษฐานว่าเพื่อความปลอดภัยจากการถูกโจรกรรมย นายช่างในสมัยนั้นจึงได้เอาปูนพอกองค์พระไว้ แล้วแต่งพระพักตร์ให้ดูน่ากลัวทำให้คนมาบูชาเกิดความกลัวเมื่อเห็นพระพักตร์ย ทั้งนี้เพื่อมิให้คนสนใจและมองเห็นเป็นธรรมดา ย จนกระทั่งปีพ.ศ.๒๕๐๐ย อันเป็นปีที่รัฐบาลในสมัยนั้นได้ทำการฉลอง ๒๕ พุทธศตวรรษ

ทางวัดมงคลนิมิตรได้ปฏิสังขรณ์ซ่อมพระพุทธรูปต่าง ๆ ภายในวัดย บังเอิญพระพุทธรูปองค์นี้มีรอยปูนกระเทาะออกเล็กน้อย ทำให้มองเห็นทองคำภายในองค์ย

ทางวัดได้แกะแกะออกปรากฏว่าเป็นพระพุทธรูปปางมารวิชัยทองคำทั้งองค์สวยงามมาก

ย รอยพระบาท ประดิษฐานในพิพิธภัณฑสถานของวัดเป็นพระพุทธรูปแกะสลักด้วยหินอ่อน มี ๔ รอย คือ แกะเป็นรอยใหญ่ ๑ รอย และมีย่อยเล็ก ๆ ย่อยส่วนลงมาเป็นลำดับอยู่ในรอยใหญ่อีก ๓ รอย ท่านพระครูศรีธรรมวิธานคุณ (ไช) อดีตเจ้าอาวาสวัดนี้ให้ช่างฝีมือแกะสลักสร้างไว้เมื่อพ.ศ.๒๔๔๔ เพื่อให้ประชาชนได้นมัสการ ชาวบ้านเรียกว่าพระพุทธรูปสี่รอย

ย บ่อน้ำศักดิ์สิทธิ์ มีอยู่ ๒ บ่อใหญ่ ชาวภูเก็ตรู้กันว่า เป็นบ่อน้ำวิเศษ กว้างประมาณ ๔ เมตร ลึกประมาณ ๑๐ เมตร น้ำใสมันสะอาดไม่เคยแห้งเป็นบ่อน้ำเลี้ยงชาวภูเก็ตรั้งเมือง

การศึกษาและการสาธารณสุข

ย วัดมงคลนิมิตรมีโรงเรียนปริยัติธรรม ๑ แห่ง นอกจากนั้นยังมีโรงเรียนราษฎรของวัด หอสมุดและพิพิธภัณฑสถานของวัดอีกด้วยวัดอนุกาษกฤษฎาราม

ย วัดอนุกาษกฤษฎาราม ตั้งอยู่เลขที่ ๒๕๖ บ้านเกิดโฮย ถนนวิจิตรสงคราม หมู่ที่ ๑ ตำบลกะทู้ อำเภอกะทู้ จังหวัดภูเก็ต สังกัดคณะสงฆ์มหานิกาย มีที่ดินตั้งวัดเนื้อที่ ๒๑ ไร่ ๒ งาน ๕๐ ตารางวา โฉนดเลขที่ ๓๐๑๖ มีที่ธรณีสงฆ์ ๑ แปลง เนื้อที่ ๒๐ ไร่ ๓ งาน ๓๕ ตารางวา โฉนดเลขที่ ๓๖๕

ย พื้นที่ตั้งวัดเป็นที่เนินเขา สภาพแวดล้อมมีป่าไม้ธรรมชาติสงบเงียบ อาคารเสนาสนะต่าง ๆ มีอุโบสถหลังใหม่ขนาดกว้าง ๙.๕๐ เมตร ยาว ๒๔.๕๐ เมตร สำหรับหลังเดิมเป็นอุโบสถไม้ถาวรสร้าง พ.ศ.๒๔๗๙ ศาลาการเปรียญกว้าง ๘ เมตร ยาว ๑๖ เมตร สร้าง พ.ศ.๒๔๘๙ กุฏิสงฆ์ จำนวน ๑๖ หลัง สำหรับปูชนียวัตถุมีพระประธานในอุโบสถเป็นพระพุทธรูปโบราณสร้างมาพร้อมกับวัด ชาวบ้านเรียกว่า โ หลวงพ่อด้วง

ย วัดอนุกาษกฤษฎาราม สร้างขึ้นเมื่อพ.ศ. ๒๔๔๕ ไม่ทราบนามผู้สร้าง เดิมมีนามว่า โ วัดเกิดโฮย ตามชื่อบ้าน เมื่อวัดชำรุดทรุดโทรมประกอบกับที่ตั้งวัดเดิมเป็นที่ลุ่มน้ำท่วมภัย กาลต่อมาจึงย้ายวัดมาสร้างใหม่ในที่ที่ตั้งปัจจุบัน และได้มีนามวัดใหม่ว่า โ วัดอนุกาษกฤษฎาราม ได้รับพระราชทานวิสุงคามสีมาเมื่อวันที่ ๒๔ กันยายน พ.ศ. ๒๔๘๑ ในด้านการศึกษาทางวัดเปิดสอนพระปริยัติธรรมเริ่มมาตั้งแต่ พ.ศ.๒๔๙๐ นอกจากนี้ยังจัดให้มีห้องสมุดไว้บริการประชาชนทั่วไปอีกด้วยวัดกะทู้

ย วัดกะทู้ ตั้งอยู่เลขที่ ๗๖ บ้านกะทู้ ถนนวิจิตรสงคราม หมู่ที่ ๔๖ ตำบลกะทู้ อำเภอกะทู้ จังหวัดภูเก็ต สังกัดคณะสงฆ์มหานิกาย มีที่ดินตั้งวัดเนื้อที่ ๒๖ ไร่ ๓ งาน ๗๘ ตารางวา โฉนดเลขที่ ๒๘๕ อาณาเขต ทิศเหนือยาว ๒๔๕ เมตร ติดต่อกับภูเขา ทิศใต้ยาว ๒๕๐ เมตร ติดต่อกับถนนวิจิตรสงคราม ทิศตะวันออกยาว ๑๗๐ เมตร ติดต่อกับที่เอกชน ทิศตะวันตกยาว ๒๐๙ เมตร ติดต่อกับสถานที่ราชการ สถานีตำรวจภูธรอำเภอกะทู้ และที่ว่าการอำเภอกะทู้ มีที่ธรณีสงฆ์ ๓ แปลง เนื้อที่ ๔๕ ไร่ โฉนดเลขที่ ๒๓๐

ย พื้นที่ตั้งวัดเป็นที่ราบสูงลาดตามไหล่เขา มีลักษณะเป็น ๓ ชั้น ชั้นสูงเป็นเขตพุทธาวาส ชั้นกลางเป็นเขตสังฆาวาส ชั้นต่ำสุดเป็นเขตจัดประโยชน์ทำสวน อาคารเสนาสนะต่าง ๆ มีอุโบสถกว้าง ๑๐.๕๐ เมตร ยาว ๒๔ เมตร สร้าง พ.ศ.๒๕๒๕ โครงสร้างเป็นคอนกรีตเสริมเหล็ก หลังคา ๓ ชั้น เป็นอุโบสถหลังใหม่ หลังเก่านั้นเป็นอาคารไม้ สร้าง พ.ศ.๒๔๙๒ ชำรุดหมดแล้ว ศาลาการเปรียญกว้าง ๒๒ เมตร ยาว ๓๖ เมตร สร้าง พ.ศ.๒๕๑๙ โครงสร้างเป็นคอนกรีตเสริมเหล็ก หลังคาชั้นเดียว กุฏิสงฆ์จำนวน ๕ หลัง เป็นอาคารไม้และคอนกรีต สำหรับปูชนียวัตถุมีพระประธานประจำวัด ชาวบ้านเรียก โ หลวงพ่อไม้เรียบ นับว่าเป็นพระพุทธรูปโบราณที่ศักดิ์สิทธิ์องค์หนึ่ง

ย วัดกะทู้ สร้างขึ้นเมื่อ พ.ศ.๒๔๒๖ ไม่ปรากฏหลักฐานผู้ใดสร้างขึ้น เดิมที่ตั้งวัดเป็นที่ลุ่มน้ำท่วมลำบากในการประกอบศาสนกิจและบำเพ็ญกุศลของพุทธบริษัท ต่อมาหลวงอำนาจนารักษ์ ซึ่งเป็นกำนันในสมัยนั้น จึงได้ทำการย้ายวัดมาสร้างใหม่ในที่ที่ตั้งปัจจุบัน ทำให้ทางวัดและชาวบ้านได้รับความสะดวกสบายขึ้น จึงดำริที่จะขอเปลี่ยนนามวัดเพื่อสนองศรัทธาให้เป็นอนุสรณ์แก่หลวงอำนาจนารักษ์ต่อไป วัดกะทู้ได้รับพระราชทานวิสุงคามสีมา เมื่อวันที่ ๓ กุมภาพันธ์ พ.ศ.๒๔๙๔ เขตวิสุงคามสีมากว้าง ๒๐ เมตร ยาว ๓๐ เมตร ในด้านการศึกษาได้เปิดสอนพระปริยัติธรรมเริ่มมาตั้งแต่ พ.ศ.๒๔๙๕ นอกจากนี้ยังจัดตั้งหน่วยอบรมประชาชนประจำตำบลขึ้นในวัดด้วยวัดกิตติสังฆาราม

ย วัดกิตติสังฆาราม ตั้งอยู่เลขที่ ๑๓๔๖ บ้านกะตะ หมู่ที่ ๒ ตำบลกะรน อำเภอกะทู้ จังหวัดภูเก็ต สังกัดคณะสงฆ์มหานิกาย มีที่ดินตั้งวัดเนื้อที่ ๔๘ ไร่ ๑ เลขที่ ๔๓๙๖ อาณาเขต ทิศเหนือติดต่อกับถนนเขา ทิศใต้ติดต่อกับที่สวนนายเอี้ยด ทิศตะวันออกติดต่อกับที่สวนนางจิบย เครือบุตรย ทิศตะวันตกติดต่อกับที่สวนนางจิบย ทิวสนาม มีที่ธรณีสงฆ์ ๔ แปลง เนื้อที่ ๗๖ ไร่ ๑ งาน ๘๒ ตารางวา ส.ค.๑ เลขที่ ๔๓๗,๔๓๘, ๔๔๐,๔๔๑

ย พื้นที่ตั้งวัด เป็นที่ราบสูงลาดต่ำลงมาตามแนวเชิงเขา สภาพแวดล้อมเป็นภูเขาและทะเล อาคารเสนาสนะต่าง ๆ มีอุโบสถกว้าง ๑๐ เมตร ยาว ๑๕ เมตร สร้าง พ.ศ. ๒๔๗๕ โครงสร้างคอนกรีตเสริมเหล็กศาลา การเปรียญกว้าง ๑๒ เมตร ยาว ๒๕ เมตร สร้าง พ.ศ.๒๔๒๕ เป็นอาคารคอนกรีตกุฏิสงฆ์จำนวน ๓ หลัง เป็นอาคารคอนกรีตเสริมไม่สองชั้น ๒ หลัง ชั้นเดียว ๑ หลัง และหอนั่งอีกหลังหนึ่ง สำหรับปูชนียวัตถุมี พระประธานในอุโบสถพระเพลากว้าง ๔๒ นิ้ว ที่ศาลาการเปรียญพระเพลากว้าง ๔๒ นิ้ว ที่หอนั่งพระเพลากว้าง ๓๖ นิ้ว นอกจากนี้มีอนุสาวรีย์หลวงพ่อด่วนกว้าง ๔.๕๐ เมตร ยาว ๖ เมตร

ย วัดกิตติสังฆาราม สร้างขึ้นเมื่อประมาณ พ.ศ.๒๓๗๕ โดยมีพระเพชรเป็นประธานนำชาวบ้านสร้างและได้ปกครองวัดมาเป็นรูปแรก เดิมมีนามว่า โ วัดกะตะ ตามชื่อบ้าน ได้รับพระราชทานวิสุงคามสีมาเมื่อวันที่ ๒๐ กันยายน พ.ศ.๒๔๗๒ เขตวิสุงคามสีมา กว้าง ๑๕ เมตร ยาว ๒๐ เมตร

ได้ผูกพัทธสีมาเมื่อ พ.ศ. ๒๔๗๔ ย ในด้านการศึกษา เปิดสอนพระปริยัติธรรมโดยเฉพาะแก่พระนวกะทุกปี
นอกจากนี้ได้ให้ทางราชการสร้างโรงเรียนประถมศึกษาในเนื้อที่ประมาณ ๒ ไร่ ซึ่งมีอาคารเรียน ๒ หลังวัดขจรรังสรรค์

ย วัดขจรรังสรรค์ ตั้งอยู่เลขที่ ๒๖ บ้านตลาดเหนือ หมู่ที่ ๑ ตำบลตลาดเหนือ อำเภอเมืองภูเก็ต จังหวัดภูเก็ต สังกัดคณะสงฆ์มหานิกาย มีที่ดินตั้งวัดเนื้อที่ ๘ ไร่ ๓๒ ตารางวา โฉนดเลขที่ ๒๙๓๖ ย อาณาเขตทิศเหนือยาว ๑๒๐ เมตร ติดต่อกับที่ดินเลขที่ ๑๗๑ โ ๒๓๒ โ ๗๐๙ โ ๑๘๐ ทิศใต้ยาว ๑๐๐ เมตร ติดต่อกับถนนระนอง ทิศตะวันออกยาว ๖๐ เมตร ติดต่อกับที่ดินเลขที่ ๒๓๓ ย ทิศตะวันตกยาว ๘๐ เมตร ติดต่อกับที่ดินเลขที่ ๗๑๔ ย มีที่ธรณีสงฆ์ ๑ แปลง เนื้อที่ ๖ ไร่ ๑ งาน ๑๕ ตารางวา

ย พื้นที่ตั้งวัดเป็นที่ราบต่ำ อาคารเสนา ส่นะต่าง ๆ มี อุโบสถกว้าง ๑๘ เมตร ยาว ๒๘ เมตร สร้าง พ.ศ. ๒๔๒๕ ย ก่ออิฐถือปูน ศาลาการเปรียญกว้าง ๑๔ เมตร ยาว ๒๐ เมตร สร้าง พ.ศ. ๒๕๐๐ ย เป็นอาคารชั้นเดียวพื้นคอนกรีต ภูมิสงฆ์จำนวน ๘ หลัง มีทั้งอาคารไม้ ครึ่งตึกครึ่งไม้ และตึกชั้นเดียวและสองชั้น
นอกจากนี้ยังมีโรงเรียน ศาลาพักผ่อน โรงรถ ศาลาตั้งศพบำเพ็ญกุศล และหอรบสงฆ์ สำหรับปฐนียวัดผู้มีพระประธานในอุโบสถ พร้อมด้วยพระพุทธรูปปางต่าง ๆ จำนวน ๗ องค์ นอกจากนี้มีเจดีย์ใหญ่ ๑ องค์ และเจดีย์เล็กอีก ๗ องค์ สร้างขึ้นพร้อมกันกับอุโบสถ

ย วัดขจรรังสรรค์ สร้างขึ้นเมื่อประมาณ พ.ศ. ๒๔๒๓ ย ไม่ทราบประวัติความเป็นมา ได้รับพระราชทานวิสุงคามสีมา พ.ศ. ๒๔๒๕ ย เขตวิสุงคามสีมากว้าง ๒๐ เมตร ยาว ๓๐ เมตร ในด้านการศึกษาให้ทางราชการสร้างโรงเรียนเทศบาลวัดขจรรังสรรค์ในที่ดินเนื้อที่ประมาณ ๑ ไร่ วัดโฆษิตวิหาร

ย วัดโฆษิตวิหาร ตั้งอยู่เลขที่ ๒๒๘ ย ถนนเทพกระษัตรี หมู่ที่ ๖ ย ตำบลตลาดใหญ่ อำเภอเมืองภูเก็ต จังหวัดภูเก็ต สังกัดคณะสงฆ์มหานิกาย มีที่ดินตั้งวัดเนื้อที่ ๘๗ ไร่ ๔๐ ตารางวา โฉนดเลขที่ ๒๙๓๗ ย อาณาเขต ทิศเหนือ มีกำแพงวัดเป็นแนวเขต ทิศใต้ ติดต่อกับถนนและบ้านคุณอารย ทิศตะวันออกติดต่อกับที่ป่าสงวนแห่งชาติ ทิศตะวันตกติดต่อกับถนนเทพกระษัตรี มีที่ธรณีสงฆ์ ๑ แปลง เนื้อที่ ๑๗ ไร่ กำลังดำเนินการออกโฉนดที่ดิน

ย พื้นที่ตั้งวัดเป็นที่เนินเขา สภาพสิ่งแวดล้อมเป็นป่าไม้และภูเขา มีพฤษภานาพรรณ ทั้งไม้ดอกและไม้ใบมากมาย อาคารเสนาสนะต่าง ๆ มี อุโบสถกว้าง ๘ เมตร ยาว ๒๑ เมตร สร้าง พ.ศ. ๒๕๐๖ ย เป็นอาคารคอนกรีตหลังคาสองชั้น ศาลาการเปรียญกว้าง ๑๓.๕๐ เมตร ยาว ๑๕ เมตร สร้าง พ.ศ. ๒๕๐๖ ย เป็นอาคารคอนกรีต ภูมิสงฆ์จำนวน ๑๓ หลัง ส่วนมากเป็นอาคารคอนกรีต ชั้นเดียว ๗ หลัง สองชั้น ๖ หลัง สำหรับปฐนียวัด มีรอยพระพุทธรูปจำลอง พระสังกัจจายน์หน้าตักกว้าง ๑.๕๐ เมตร สร้างด้วยทองเหลือง นอกจากนี้ก็มีรูปหล่อของหลวงพ่อรอด และพ่อบ้านสงฆ์

ย วัดโฆษิตวิหาร สร้างขึ้นเมื่อประมาณ พ.ศ. ๒๔๕๕ ย เริ่มแรกได้มีพ่อท่านรอดหรือ โ หลวงพ่อรอด โ ย ถือฤกษ์มูลดินรดน้ำจากต่างจังหวัด มาปักกลดพักนอนอยู่ที่เชิงเขา สาธุชนทั้งหลายเกิดศรัทธาสาธุในปฏิปทาและคำสอนของพ่อท่านรอด จึงได้ร่วมใจกันสร้างวัดขึ้น
และนิมนต์ให้พ่อท่านรอดอยู่พักเป็นผู้นำปกครองวัดสืบมา ระยะแรกชาวบ้านเรียกว่า โ วัดโคกสระโ ย เพราะมีต้นแสลงขนาดใหญ่เป็นสัญลักษณ์ ต่อมาเรียกว่า โ วัดโคกสระโ และเปลี่ยนมาเป็น โ วัดโฆษิตวิหาร โ ย ในภายหลัง ได้รับพระราชทานวิสุงคามสีมา เมื่อวันที่ ๒๕ เมษายน พ.ศ. ๒๔๕๕ ย เขตวิสุงคามสีมากว้าง ๘ เมตร ยาว ๒๑ เมตร ในด้านการศึกษาได้ให้ทางราชการสร้างโรงเรียนภูเก็ตเทคโนโลยีในที่ดินเนื้อที่ประมาณ ๔ ไร่ มีอาคารเรียน ๔ หลัง พร้อมกับโรงอาหาร บ้านพักครู และโรงรถวัดเจริญสมณกิจ

ย วัดเจริญสมณกิจ ตั้งอยู่ที่บ้านบางงัว หมู่ที่ ๖ ย ตำบลตลาดใหญ่ อำเภอเมืองภูเก็ต จังหวัดภูเก็ต สังกัดคณะสงฆ์ธรรมยุตมีที่ดินตั้งวัดเนื้อที่ ๑๒ ไร่ ๓ งาน ๔ ตารางวา

โฉนดเลขที่ ๖๓๑๐ ย อาณาเขต ทิศเหนือติดต่อกับที่ดินเลขที่ ๘๖ คูน้ำสาธารณะและเขาโต๊ะชะย ทิศใต้ติดต่อกับที่ดินเลขที่ ๘๖ และศาลจังหวัดภูเก็ต ทิศตะวันออกติดต่อกับที่ดินเลขที่ ๘๖ และถนนโทรคมนาคมขึ้นเขาโต๊ะชะย ทิศตะวันตกติดต่อกับที่ดินเลขที่ ๒๕ และคูน้ำสาธารณะ

ย พื้นที่ตั้งวัดเป็นเนินเขา บริเวณวัดตัดแบ่งเป็นชั้น ๆ ขึ้นไปตามที่เนินสูงของเขาโต๊ะชะย รวมเป็น ๙ ชั้น มีอาคารเสนาสนะปลูกสร้างตามชั้นต่าง ๆ สำหรับอุโบสถได้ปลูกสร้างขึ้นบนชั้นที่ ๙ ลักษณะเด่นพอมองเห็นได้ชัด อาคารเสนาสนะต่าง ๆ มี อุโบสถกว้าง ๗ เมตร ยาว ๒๑.๗๕ เมตร สร้าง พ.ศ. ๒๕๑๑ ย หลังคา ๓ คดย ซอฟ้าใบระกาประดับด้วยกระจกสี ศาลาการเปรียญกว้าง ๙ เมตร ยาว ๑๔ เมตร สร้าง พ.ศ. ๒๔๙๘ ย
ยกพื้นสูงได้ดูด้านหน้าและหลังมีที่เก็บน้ำไว้ใช้ในหน้าแล้ง ภูมิสงฆ์ จำนวน ๑๘ หลัง ส่วนมากเป็นอาคารไม้ทรงปั้นหยา สำหรับปฐนียวัดผู้มีพระประธานในอุโบสถ และที่ศาลาการเปรียญ

ย วัดเจริญสมณกิจ ชาวบ้านได้ร่วมใจกันสร้างขึ้น เริ่มมาตั้งแต่ พ.ศ. ๒๔๙๔ ย ชั้นแรกได้ติดต่อซื้อที่ดินจากนายบวรย์ กุลวนิช เนื้อที่ ๘ ไร่ สร้างเป็นที่พักสงฆ์ถวายเป็นพระนิโรจน์สัทธิปัญญาจารย์ ซึ่งเป็นหัวหน้าพระวิปัสสนาฝ่ายอรัญวาสี ถือฤกษ์มูลดินวัด

เดินดูตมมาจากภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย พร้อมด้วยพระสงฆ์ ต่อมานายบวรย์ กุลวนิช เกิดศรัทธาสาธุในปฏิปทาของท่าน จึงได้มอบถวายที่ดินเพิ่มสมทบ เนื้อที่ ๔ ไร่ ๓ งาน ๔ ตารางวา รวมเป็นเนื้อที่ ๑๒ ไร่ ๓ งาน ๔ ตารางวา แล้วดำเนินการขออนุญาตสร้างวัดต่อทางราชการ และได้รับอนุญาตเมื่อวันที่ ๑๒ เมษายน พ.ศ. ๒๕๐๓ ย กระทรวงศึกษาธิการประกาศตั้งเป็นวัดโดยถูกต้องตามกฎหมายเมื่อวันที่ ๒๖ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๐๕ ย โดยที่บริเวณที่ตั้งวัดอยู่ระหว่างศาลจังหวัดภูเก็ตกับเขาโต๊ะชะย เหมาะในการเจริญสมณธรรม จึงได้ขนานนามวัดให้สอดคล้องกับลักษณะภูมิประเทศว่า โ วัดเจริญสมณกิจ โ ชาวบ้านนิยมเรียกสั้น ๆ ว่า โ วัดหลังศาล โ เพราะวัดตั้งอยู่ด้านหลังของศาลจังหวัดนั่นเอง

วัดเจริญสมณกิจได้รับพระราชทานวิสุงคามสีมาเมื่อ ๑๒ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๐๕ เขตวิสุงคามสีมา กว้าง ๓๐ เมตร ยาว ๖๐ เมตร ได้ผูกพัทธสีมาวันที่ ๑๙ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๑๑ ย โดยมีสมเด็จพระสังฆราช (อุฎฐายีมหาเถระ) ทรงเป็นประธานสงฆ์ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช รัชกาลปัจจุบันได้เสด็จพระราชดำเนินมาทรงประกอบพิธีด้วย

ย ในด้านการศึกษา ทางวัดได้เปิดสอนพระปริยัติธรรมเริ่มมาตั้งแต่ พ.ศ.๒๔๙๙ย แผนกบาลี เริ่มในปี พ.ศ.๒๕๒๕ย นอกจากนี้ยังจัดให้มีห้องสมุดไว้บริการอีกด้วย
วัดเชิงทะเล

ย วัดเชิงทะเลย ตั้งอยู่เลขที่ ๓๐๖ย บ้านศาลา ถนนศรีสุนทรย หมู่ที่ ๑ย ตำบลเชิงทะเล อำเภอลาดย จังหวัดภูเก็ตย สังกัดคณะสงฆ์มหานิกาย
มีที่ดินตั้งวัดเนื้อที่ ๑๖ ไร่ ๑ งาน ๙๓ ตารางวอย น.ส.๓ เลขที่ ๒๗๗ อาณาเขตย ทิศเหนือย ยาว ๗๒ วอย ติดต่อกับที่ดินของนายบุญย กษิรัชชย ทิศใต้ ยาว ๗๒
วอย ติดต่อกับถนนสายสี่แยกท่าเรือหาดสุรินทร์ย ทิศตะวันออก ยาว ๘๐ วอย ติดต่อกับที่ประทานบัตรบริษัทชุดแร่เชิงทะเลย ทิศตะวันตก ยาว ๘๐ วอย ย
ติดต่อกับถนนสาธารณะย มีที่ธรณีสงฆ์ ๒ แปลงย ย ย ย เนื้อที่ ๑๗ ไร่ ๑ งาน ๖๑ ตารางวอย โฉนดเลขที่ ๙๒๔ น.ส.๓ เลขที่ ๖๘๘

ย พื้นที่ตั้งวัดเป็นที่ราบลุ่มอยู่ในย่านชุมชนหนาแน่นย อาคารเสนาสนะต่าง ๆ มี อุโบสถ กว้าง ๘ เมตร ยาว ๑๒ย เมตร สร้างพ.ศ.๒๔๘๕ย ศาลาการเปรียญกว้าง ๑๔
เมตร ยาว ๒๘ เมตร สร้าง พ.ศ.๒๕๒๓ย กุฏิสงฆ์จำนวน ๒ หลัง

ย วัดเชิงทะเล เดิมชื่อ โ วัดตีนเคโ สร้างขึ้นเมื่อวันที่ ๕ เมษายน พ.ศ.๒๔๖๐ย โดยมีพระครูชลปมคุณ (พลับ อินทสุวณโณ)ย
เป็นผู้นำชาวบ้านดำเนินการสร้างย ได้รับพระราชทานวิสุงคามสีมา เมื่อวันที่ ๕ มิถุนายน พ.ศ. ๒๔๘๒ย เขตวิสุงคามสีมากว้าง ๗๒ วา ยาว ๘๐ วา
ได้ผูกพัทธสีมาเมื่อเดือนเมษายน พ.ศ.๒๔๙๒วัดไชยธาราราม

ย วัดไชยธารารามย ตั้งอยู่เลขที่ ๗๐ บ้านฉลองย ถนนเจ้าฟ้าย หมู่ที่ ๖ย ตำบลฉลองย อำเภอมืองภูเก็ตย จังหวัดภูเก็ตย สังกัดคณะสงฆ์มหานิกาย
มีที่ดินตั้งวัดเนื้อที่ ๒๐ ไร่ ๒ งาน ๘๒ ตารางวอย โฉนดเลขที่ ๒๓๑ย อาณาเขตย ทิศเหนือ ติดต่อกับคลองและชุมชนเมืองย ทิศใต้และทิศตะวันออกติดต่อกับที่นาย
ทิศตะวันตกติดต่อกับที่นาและถนนหลวงย มีที่ธรณีสงฆ์ ๔ แปลง เนื้อที่ ๑๖ ไร่ ๒ งาน ๑๐ ตารางวอย โฉนดเลขที่ ๔๒,๓๑, ๒๓๒,๒๓๓

ย พื้นที่ตั้งวัดเป็นที่ราบลุ่มย สภาพแวดล้อมเป็นท้องนาของชาวบ้านย อาคารเสนา สนะต่าง ๆ มี อุโบสถกว้าง ๑๘ เมตร ยาว ๒๑ เมตร ได้บูรณะครั้งหลัง พ.ศ.๒๕๒๕ย
ก่ออิฐถือปูนย หลังคา ๓ ชั้นย มีกำแพงแก้ว ศาลาการเปรียญกว้าง ๒๑ เมตร ยาว ๓๐ เมตรย สร้าง พ.ศ.๒๕๐๖ย กุฏิสงฆ์จำนวน ๓ หลังย
เป็นอาคารคอนกรีตและอาคารไม้ย สำหรับปูชนียวัตถุมีพ่อท่านเจ้าวัดหรือหลวงพ่ोज้าวัดย ย ประดิษฐานอยู่ในวิหารซึ่งตั้งอยู่ทางทิศตะวันออกของวัด

ย วัดไชยธารารามย สร้างขึ้นเมื่อ พ.ศ. ๒๓๖๐ย มีนามว่า โ วัดฉลองโ ตามชื่อบ้าน ภายหลังได้เปลี่ยนเป็น โ วัดไชยธารารามโ ย ย
ในสมัยพ่อท่านแช่มหรือพระครูวิสุทธิวงศาจารย์ญาณมุนี เป็นเจ้าอาวาสย ได้รับพระราชทานวิสุงคามสีมาประมาณ พ.ศ.๒๓๘๖ย
ในด้านการศึกษาวัดได้เปิดสอนพระปริยัติธรรมแผนกธรรมมาตั้งแต่ พ.ศ.๒๔๗๕ย แผนกบาลีเริ่มมาตั้งแต่ พ.ศ.๒๕๒๒ย
นอกจากนี้ยังได้เปิดโรงเรียนสอนเด็กก่อนเกณฑ์ เริ่มมาตั้งแต่ พ.ศ.๒๕๒๔ย เคยให้สถานที่เรียนของโรงเรียนประชาบาลและเป็นที่ตั้งหน่วย อบต.อีกด้วย
วัดถาวรคุณาราม

ย วัดถาวรคุณารามย ตั้งอยู่เลขที่ ๕๖๓/๑ย บ้านบางเหนียวย หมู่ที่ ๑๑ย ตำบลตลาดใหญ่ อำเภอมืองภูเก็ตย จังหวัดภูเก็ตย สังกัดคณะสงฆ์ธรรมยุตย
มีที่ดินตั้งวัดเนื้อที่ ๖ ไร่ ๔๐ ตารางวอย โฉนดเลขที่ ๑๖๗๓๐, ๑๖๗๓๑ย อาณาเขตย ทิศตะวันออกเฉียงเหนือ ยาว ๑๐๐ เมตรย ติดต่อกับที่ดินของนายติลกย
ทิศตะวันออกเฉียงใต้ ยาว ๑๑๒ เมตรย ติดต่อกับถนนสาธารณะย ทิศตะวันตกเฉียงเหนือ ยาว ๘๘ เมตรย ติดต่อกับที่ดินนายติลกย ทิศตะวันตกเฉียงใต้ ยาว ๑๐๖
เมตรย ติดต่อกับถนนสาธารณะ

ย พื้นที่ตั้งวัดเป็นที่ราบลุ่มย สภาพสิ่งแวดล้อมอยู่ใกล้ชายทะเลมีตลาดและหมู่บ้านย อาคารเสนาสนะต่าง ๆ มีศาลาการเปรียญกว้าง ๑๒ เมตรย ยาว ๑๕ เมตร
กุฏิสงฆ์จำนวน ๘ หลังย ย นอกจากนี้มีกอดัน หอระฆัง และโรงครัว

ย วัดถาวรคุณารามย สร้างขึ้นโดยความร่วมมือกันของชาวบ้าน เดิมที่ตั้งวัดเป็นป่าช้า ในปี พ.ศ.๒๔๙๗ย ได้มีหลวงพ่อกุศลย วรคุณย
พร้อมด้วยพระสงฆ์ได้จาริกมาพำนักอยู่ที่ป่าช้าอันเป็นที่ตั้งวัดนี้ย เพื่อแสวงหาความสงบทางใจ ชาวบ้านเกิดศรัทธาอุปถัมภ์ในปฏิปทาย
จึงได้ร่วมใจบริจาคที่ดินเพิ่มเติมเนื้อที่ ๓ ไร่ ๑ งาน ๘๒ ตารางวอย รวมเข้ากับที่ดินป่าช้าเดิมย และได้ดำเนินการขออนุญาตสร้างต่อทางราชการย
ได้รับอนุญาตเมื่อวันที่ ๑๕ สิงหาคม พ.ศ.๒๕๑๕ย กระทรวงศึกษาธิการได้ประกาศตั้งเป็นวัดโดยถูกต้องตามกฎหมายเมื่อวันที่ ๓๑ มีนาคม พ.ศ.๒๕๑๙ย
เกี่ยวกับนามวัด คำว่า โ ถาวรโ มาจากนามสกุลของเจ้าของที่ดิน คือ นายติลกย ถาวรวงศ์ย คำว่า โ คุณารามโ มาจาก โ วรคุณโ ย
ฉายาหลวงพ่อกุศลย และต่อด้วยคำว่า โ อารามโ ชาวบ้านนิยมเรียกว่า โ วัดแสนสุขโ ย เพราะเป็นสถานที่สะดวกสบายมีอากาศบริสุทธิ์ย
คนที่เข้ามาในวัดนี้แล้วรู้สึกสบายใจจึงเรียกกันจนติดปากย วัดถาวรคุณารามย ได้รับพระราชทานวิสุงคามสีมา เมื่อวันที่ ๒๑ กุมภาพันธ์ พ.ศ.๒๕๒๓ย
เขตวิสุงคามสีมากว้างย ๔๐ เมตร ยาว ๘๐ เมตร ในด้านการศึกษาวัดเปิดสอนพระปริยัติธรรมย เริ่มมาตั้งแต่ พ.ศ.๒๕๑๓ย ขณะที่ยังเป็นที่พักสงฆ์อยู่
วัดท่าเรือ

ย วัดท่าเรือย ตั้งอยู่เลขที่ ๘๓ บ้านท่าเรือย หมู่ที่ ๓ย ตำบลศรีสุนทรย อำเภอลาดย จังหวัดภูเก็ตย สังกัดคณะสงฆ์มหานิกาย มีที่ดินตั้งวัดเนื้อที่ ๔๗ ไร่ ๒ งาน ๔
ตารางวอย โฉนดเลขที่ ๙๒๓ย อาณาเขตย ทิศเหนือย ติดต่อกับที่ตั้งโรงเรียนบ้านท่าเรือย ทิศใต้ติดต่อกับถนนกันเขตที่ดินของชาวบ้านย
ทิศตะวันออกติดต่อกับถนนเทพกระษัตรีย ทิศตะวันตกติดต่อกับคลองย มีที่ธรณีสงฆ์ ๑ แปลง เนื้อที่ ๘ ไร่ ๒ งาน ๓ ตารางวอย โฉนดเลขที่ ๙๒๓

ย พื้นที่ตั้งวัดเป็นที่ราบสูงย มีบ้านเรือนประชาชนโดยรอบย การคมนาคมสะดวกเพราะมีถนนเทพกระษัตรีผ่านทางทิศตะวันออกของวัดย อาคารเสนาสนะต่าง ๆ มี
อุโบสถกว้าง ๙ เมตร ยาว ๒๔ เมตร สร้าง พ.ศ. ๒๕๒๖ย ภายในมีหอนอนทั้งหมดย ประตูหน้าต่างแกะสลักเป็นภาพพระเวสสันดรย ศาลาการเปรียญ กว้าง ๘ เมตร

ยาว ๑๙ เมตร สร้าง พ.ศ.๒๕๒๓ย ภายในใช้หินอ่อนทั้งหมด หอสวดมนต์กว้าง ๑๐ เมตร ยาว ๑๗ เมตร สร้าง พ.ศ.๒๕๒๕ย เป็นอาคารคอนกรีต กว้างสูงชันจำนวน ๑๕ หลัง เป็นอาคารคอนกรีตทั้งหมด ปูชนียวัตถุมีพระประธานในอุโบสถขนาดพระเพลากว้าง ๓ เมตร

ย วัดท่าเรือ สร้างขึ้นเมื่อวันที่ ๕ เมษายน พ.ศ.๒๓๓๐ย เดิมมีนามว่า โ วัดนอก โ ย คู่กับ โ วัดใน โ ย ซึ่งตั้งอยู่ในหมู่บ้านเดียวกัน และปัจจุบันได้กลายเป็นวัดร้างไปแล้ว สำหรับวัดนอกก็ได้กลายเป็นวัดร้างมาชงระยะเวลาหนึ่ง ได้มีการบูรณะพัฒนาให้เป็นวัดมีพระสงฆ์เจริญขึ้นมาตามลำดับจนทุกวันนี้ วัดท่าเรือได้รับพระราชทานวิสุงคามสีมาครั้งหลังเมื่อวันที่ ๘ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๒๕ ในด้านการศึกษา ทางวัดได้เปิดสอนพระปริยัติธรรมเริ่มมาตั้งแต่ พ.ศ.๒๕๒๐ นอกจากนี้นั่งจัดให้มีห้องสมุดไว้บริการพระสงฆ์และประชาชนทั่วไปอีกด้วย วัดเทพกระษัตรี

ย วัดเทพกระษัตรี ตั้งอยู่เลขที่ ๑๙๐ย ตำบลเทพกระษัตรี อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต สังกัดคณะสงฆ์มหานิกาย มีที่ดินตั้งวัดเนื้อที่ ๑๑ ไร่ ๒ งาน ๘๐ ตารางวา โฉนดเลขที่ ๓๐๕๘ย อาณาเขต ทิศเหนือ ยาว ๗ เส้น ๑๘ วา ติดต่อกับทางเกวียน ทิศใต้ยาว ๓ เส้น ๑๘ วา ติดต่อกับเขตที่ธรณีสงฆ์ ทิศตะวันออกยาว ๓ เส้น ติดต่อกับที่นาของชาวบ้าน ทิศตะวันตก ยาว ๓ เส้น ติดต่อกับทางเกวียน มีที่ธรณีสงฆ์ ๓ แปลง เนื้อที่ ๘๔ ไร่ ๓ งาน ๘๗ ตารางวา โฉนดเลขที่ ๓๐๖๗,๓๐๗๗ และ ส.ค.๑

ย พื้นที่ตั้งวัดเป็นที่ราบสูง ไม่ไกลจากหมู่บ้าน การคมนาคมสะดวก อาคารเสนาสนะต่างๆ มี อุโบสถกว้าง ๑๐ เมตร ยาว ๑๕ เมตร สร้าง พ.ศ.๒๔๘๒ย มีสภาพทรุดโทรม ศาลาการเปรียญกว้าง ๑๕ เมตร ยาว ๒๕ เมตร กำลังดำเนินการก่อสร้างเป็นอาคารถาวร กว้างสูงชันจำนวน ๔ หลัง เป็นอาคารไม่มีสภาพทรุดโทรมเพราะสร้างมานาน ปูชนียวัตถุมีหลวงพ่อพระนอน สร้างมาหลายร้อยปี เป็นพระพุทธรูปที่เก่าแก่มาก ประดิษฐานอยู่ในอุโบสถ และมีรูปปั้นหลวงพ่อเจ้าฟ้าหรือหลวงพ่อฝาย อยู่ทางด้านทิศตะวันออกของวัด

ย วัดเทพกระษัตรี สร้างประมาณ พ.ศ. ๒๐๑๙ย เดิมมีนามว่า โ วัดดอน โ ตามชื่อบ้าน ซึ่งเป็นหมู่บ้านของท้าวเทพกระษัตรี และท้าวศรีสุนทรย ที่รู้จักกันดีในทางประวัติศาสตร์เมื่อครั้งที่ท้าวเทพกระษัตรีได้นำชาวบ้านสู้รบกับข้าศึกจนได้รับชัยชนะ และได้สร้างเสนาสนะเอาไว้ โดยมีหลวงพ่อฝาย หรือที่ชาวบ้านเรียกว่า โ หลวงพ่อเจ้าฟ้า โ เป็นผู้ปกครองวัดรูปแรก ซึ่งท่านมีส่วนในการปกป้องรักษาบ้านเมืองเป็นอย่างดี ต่อมาทางราชการได้เห็นความสำคัญทางประวัติศาสตร์ที่ท้าวเทพกระษัตรีมีส่วนเกี่ยวข้องกับวัดนี้ จึงได้เปลี่ยนนามเสียใหม่ให้มีความหมายและเป็นอนุสรณ์แก่ผู้สร้างว่า โ วัดเทพกระษัตรี โ ย วัดนี้ตั้งอยู่ห่างจากบ้านดอนอันเป็นบ้านเดิมของท้าวเทพกระษัตรี ไปทางทิศตะวันออกประมาณ ๑๕ เส้น เป็นวัดแรกที่สร้างขึ้นในจังหวัดภูเก็ต การพระราชทานวิสุงคามสีมาถือว่าได้รับมาประมาณ พ.ศ.๒๐๗๘ ในด้านการศึกษาได้เปิดสอนพระปริยัติธรรมเริ่มมาตั้งแต่ พ.ศ.๒๕๐๘ นอกจากนี้ได้ให้ทางราชการสร้างโรงเรียนประถมศึกษาในวัด และได้อุปการะช่วยเหลือทางโรงเรียนมาโดยตลอดวัดพระทอง

ย วัดพระทอง ตั้งอยู่เลขที่ ๑๗๐ บ้านนาใน หมู่ที่ ๒ ตำบลเทพกระษัตรี อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต สังกัดคณะสงฆ์มหานิกาย มีที่ดินตั้งวัดเนื้อที่ ๓๐ ไร่ ๓ งาน ๘๘ ตารางวา โฉนดเลขที่ ๑๗๖๓ย อาณาเขต ทิศเหนือติดต่อกับทางสาธารณะ ทิศใต้และทิศตะวันออกติดต่อกับที่มีการครอบครองและคลองสาธารณะ ทิศตะวันตกติดต่อกับที่มีการครอบครองและถนนสาธารณะมีที่ธรณีสงฆ์ ๒ แปลง เนื้อที่ ๑๘ ไร่

ย พื้นที่ตั้งวัดเป็นที่ราบ สภาพแวดล้อมมีถนนและคลองโดยรอบ มีซอยเข้าวัดแยกมาจากถนนเทพกระษัตรีประมาณ ๕ เส้น อาคารเสนาสนะต่างๆ มี อุโบสถกว้าง ๘ เมตร ยาว ๒๔ เมตร สร้าง พ.ศ.๒๕๒๔ คอนกรีตทั้งหลัง บ้านประตูหน้าต่างใช้ไม้แกะสลักภาพพุทธประวัติ ภายในอุโบสถมีภาพเขียนเรื่องพางูหุง พระเจ้าสิบชาติ เวลสันดร พื้นปูด้วยหินอ่อน ศาลาการเปรียญกว้าง ๑๖ เมตร ยาว ๕๒ เมตร เป็นอาคารคอนกรีต ๒ ชั้น หอสวดมนต์ชั่วคราวกว้าง ๑๖.๕๐ เมตร ยาว ๒๐ เมตร สร้าง พ.ศ.๒๕๐๙ย เป็นอาคารไม้ กว้างสูงชันจำนวน ๗ หลัง เป็นอาคารไม้และคอนกรีตชั้นเดียวและสองชั้น สำหรับปูชนียวัตถุมีหลวงพ่อพระผุด สร้างด้วยอิฐถือปูนพอพระผุดทองคำไว้ ย พระประธานสร้างในปี พ.ศ.๒๕๒๑ อีกองค์หนึ่ง ขนาดพระเพลากว้าง ๔ ศอก พร้อมด้วยพระอัครสาวก นอกจากนี้มีพระพุทธรูปปางต่าง ๆ ที่ประดิษฐานอยู่ที่ศาลาการเปรียญ กว้างสูงชันและโรงครัว จำนวน ๒๓ องค์ โบราณวัตถุมี ปืนโบราณ ๕ กระบอก วัตถุระเบิดสมัยสงครามโลกครั้งที่สอง ๑ ลูก และเครื่องลายครามประมาณ ๕๐๐ ชิ้น ทางวัดได้จัดสร้างพิพิธภัณฑ์เพื่อเก็บรักษาของ

วัดพระทอง สร้างประมาณ พ.ศ.๒๓๒๘ย แรกเริ่มมีพระธุดงค์จากสุโขทัยมาปักกลดบริเวณนี้ เห็นพระพุทธรูปทองคำไหลเพียงพระศอย จึงคิดสร้างวัดขึ้น ชาวบ้านให้ความร่วมมือสร้างวัดจนสำเร็จ เรียกนามวัดกันต่าง ๆ ว่า โ วัดนาใน โ ตามชื่อบ้านบาง โ วัดพระผุด โ หรือ โ วัดพระหล่อคอ โ ตามลักษณะพระพุทธรูปปาง ในที่สุดก็ได้ใช้นามว่า โ วัดพระทอง โ ย เป็นนามวัดมาจนทุกวันนี้ ได้รับพระราชทานวิสุงคามสีมาเมื่อวันที่ ๑๐ ตุลาคม พ.ศ.๒๕๒๓ย เขตวิสุงคามสีมา กว้าง ๔๐ เมตร ยาว ๘๐ เมตร ทางราชการเคยใช้เป็นที่พักของพิธีมรดกภิเษกทุกรัชกาลตลอดมา ในด้านการศึกษาได้เปิดสอนพระปริยัติธรรมเริ่มมาตั้งแต่ พ.ศ.๒๕๐๓ย วัดพระนางสร้าง

ย วัดพระนางสร้าง ตั้งอยู่เลขที่ ๑๔๘ บ้านตะเคียน หมู่ที่ ๑ ตำบลเทพกระษัตรี อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต สังกัดคณะสงฆ์มหานิกาย มีที่ดินตั้งวัดเนื้อที่ ๑๙ ไร่ ๑ งาน ๗๙ ตารางวา ส.ค.๑ย เลขที่ ๑๔๘ อาณาเขต ทิศเหนือ ยาว ๔ เส้น ๑๘ วา ติดต่อกับถนนบ้านดอนย ทิศใต้ยาว ๕ เส้น ๖ วา ติดต่อกับที่นา ทิศตะวันออกยาว ๓ เส้น ๑๕ วา ติดต่อกับถนนเทพกระษัตรี ทิศตะวันตกยาว ๓ เส้น ๑๗ วา ติดต่อกับคูและที่นา มีที่ธรณีสงฆ์ ๘ แปลง เนื้อที่ ๘๔ ไร่ ๑ งาน ๒๑ ตารางวา

ย พื้นที่ตั้งวัดเป็นที่ราบมีบริเวณสวยงาม ใกล้ตลาดสดถลาง มีโรงเรียนอยู่ในวัด ๒ โรงเรียน อาคารเสนาสนะต่างๆ มี อุโบสถกว้าง ๙.๕๐ เมตร ยาว ๑๗.๕๐ เมตร เป็นอุโบสถหลังเก่าสร้างโดยใช้อิฐและปูนขาว บูรณะมาหลายครั้ง ศาลาการเปรียญกว้าง ๑๖ เมตร ยาว ๒๔ เมตร สร้าง พ.ศ.๒๕๑๒ กว้างสูงชันจำนวน ๓ หลัง เป็นอาคารตึกและครั้งตึกครั้งไม้ นอกจากนี้มี หอฉัน หอระฆัง และฌานสถานย สำหรับปูชนียวัตถุมีพระประธานปางสมาธิจำนวน ๓ องค์ ภายในอุโบสถด้วยปูนขาว

พระเพลาแก้ว ๓ เมตร ภายในองค์พระทั้งสาม มีพระสมัยศรีวิชัยสร้างด้วยโลหะผสมอายุกว่า ๑,๓๐๐ ปี เข้าใจว่าพอกขาวเพื่อชุกซ่อนข้าศึกไว้ ด้านหลังพระประธานมีพระพุทธรูปไสยศาสตร์ยาว ๓.๕๐ เมตร เล่ากันว่ามีพระพุทธรูปทองคำอยู่ภายในองค์พระ แต่ยังไม่มีการพิสูจน์

ย วัดพระนางสร้าง สร้างขึ้นประมาณ พ.ศ.๒๓๐๑๒ ตามตำนานเล่าสืบมาว่า มเหสีของกษัตริย์เมืองใดไม่ปรากฏแน่ชัด

ถูกกล่าวหาว่าเป็นชู้กับมหาดเล็กจะถูกประหารชีวิต พระนางได้ขอผ่อนผันไปนมัสการพระบรมธาตุที่ศรีลังกาจนย เมื่อกลับมาได้แวะที่เกาะกลาง และได้สร้างวัดขึ้นย แล้วเดินทางกลับย โดยที่พระนางมีเลือดสีขาวจึงเรียกกันว่า โ พระนางเลือดขาวโ และเรียกนามวัดว่า โ วัดพระนางสร้างโ ชาวบ้านนิยมเรียกสั้น ๆ ว่า โ วัดนางสร้างโ ย ได้รับพระราชทานวิสุงคามสีมาในปี พ.ศ.๒๓๑๐ ในด้านการศึกษาวัดได้ให้สวนราชการสร้างโรงเรียนประถมศึกษา และให้เอกชนสร้างโรงเรียนประถมศึกษาวัดมงคลวราราม

ย วัดมงคลวราราม ตั้งอยู่เลขที่ ๙๙ บ้านในยาง หมู่ที่ ๑ ตำบลสาคร อำเภอลาง จังหวัดภูเก็ต สังกัดคณะสงฆ์มหานิกาย มีที่ดินตั้งวัดเนื้อที่ ๒๓ ไร่ ๒๐ ตารางวา น.ส.๓ ก. เลขที่ ๔๑๐ อาณาเขต ทิศเหนือ ยาว ๔ เส้น ๕ วา ติดต่อกับที่นาเอกชน ทิศใต้ยาว ๔ เส้น ๕ วา ติดต่อกับที่สวนของนายชวลิตย ทิศตะวันออกยาว ๖ เส้น ๘ วา ติดต่อกับหมู่บ้านในยางย ทิศตะวันตกยาว ๖ เส้น ๑๖ วา ติดต่อกับที่นาซึ่งเป็นที่ธรณีสงฆ์ของวัดมงคลวราราม มีที่ธรณีสงฆ์ ๙ แปลง เนื้อที่ ๘๗ ไร่ ๒ งาน ๓๑ ตารางวา น.ส.๓ ก. เลขที่ ๔๑๐.๔๙๖ และหลักฐานเป็นทะเบียนที่ดิน

ย พื้นที่ตั้งวัดเป็นที่ราบต่ำบางสูงบาง สภาพแวดล้อมมีอุทยานแห่งชาติ ภูเขา ทำอากาศยาน ทะเลอันดามัน และหาดทรายที่สวยงาม การคมนาคมสะดวก อาคารเสนาสนะต่าง ๆ มีย อุโบสถกว้าง ๘ เมตร ยาว ๑๘ เมตร สร้าง พ.ศ.๒๕๒๒ย โครงสร้างคอนกรีตเสริมเหล็ก หลังคา ๒ ชั้น หน้าบันเป็นภาพปั้นเรื่องพุทธประวัติ ประติ ๔ ของ หน้าต่าง ๘ ของ พื้นปูด้วยหินอ่อนย ศาลาการเปรียญกว้าง ๒๑ เมตร ยาว ๔๐.๕๐ เมตร อาคารสังเกาใช้เป็นหอสวดมนต์ย กุฏิสงฆ์จำนวน ๘ หลังย เป็นอาคารไม้และคอนกรีต ๒ ชั้น และชั้นเดียวย สำหรับบุชณียวัดผู้มีรูปปั้นหลวงพ่อบึงเสด็จ หลวงพ่อบึงเจ้าวัด และหลวงพ่อบึงขอมายรอบ

ย วัดมงคลวรารามย ย สร้างขึ้นเมื่อประมาณ พ.ศ. ๒๓๐๐ย เดิมมีนาม โ วัดในยางโ ย ตามชื่อบ้านย สันนิษฐานว่าชาวบ้านร่วมใจกันสร้างขึ้นย โดยมีหลวงพ่อบึงเสด็จเป็นประธาน และได้เป็นเจ้าอาวาสรูปแรกย บริเวณตั้งวัดเดิมเป็นป่าไม้นานาพรรณย และมีสัตว์ป่านานาชนิดย ในสมัยของพระสมุห์เจิง นนทียอย เป็นเจ้าอาวาสย ได้เปลี่ยนจากนามเดิมเป็น โ วัดมงคลวรารามโ สืบต่อมาจนทราบเท่าทุกวันนี้ย ได้รับพระราชทานวิสุงคามสีมาเมื่อ พ.ศ.๒๕๕๒ย เขตวิสุงคามสีมากว้าง ๑๐ เมตร ยาว ๒๐ เมตร ได้ผูกพัทธสีมาเมื่อวันที่ ๓๑ มีนาคม พ.ศ.๒๕๕๒ย ในด้านการศึกษายได้เปิดสอนพระปริยัติธรรมเริ่มมาตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๔๐นอกจากนี้ทางวัดยังได้สร้างโรงเรียน ประชาบาลให้แก่ทางราชการ เมื่อวันที่ ๓๐ ธันวาคม พ.ศ.๒๕๕๒ ขึ้นในที่ดินวัดมงคลวรารามย และจัดตั้งศูนย์พัฒนาเด็กเล็กขึ้นในปีพ.ศ. ๒๕๒๒ย วัดไม้ขาว

ย วัดไม้ขาว ตั้งอยู่ที่บ้านไม้ขาว หมู่ที่ ๕ย ตำบลไม้ขาว อำเภอลางย จังหวัดภูเก็ตย สังกัดคณะสงฆ์ธรรมยุติกย มีที่ดินตั้งวัดเนื้อที่ ๗ ไร่ ๓ งานย ๒ ตารางวา อาณาเขตย ทิศเหนือยาว ๓ เส้น ๖ วาย ติดต่อกับที่สวนของนายมาตย ทิศใต้ยาว ๓ เส้น ๖ วา ติดต่อกับที่สวนของนางเกียมย ทิศตะวันออกยาว ๒ เส้น ๑ วาย ติดต่อกับที่สวนของนายเตย ทิศตะวันตกยาว ๒ เส้นย ๑๔ วา ๓ ศอก ติดต่อกับพรุไม้ขาว

ย พื้นที่ตั้งวัดเป็นที่ราบย สภาพแวดล้อมเป็นที่สวนของเอกชนโดยรอบย อาคารเสนาสนะต่าง ๆ มี อุโบสถย ศาลาการเปรียญ กุฏิสงฆ์

ย วัดไม้ขาว ได้รับอนุญาตให้สร้างขึ้นเมื่อวันที่ ๒๔ สิงหาคม พ.ศ.๒๕๔๘ย โดยมีนางบีย แปลกฤทธิ์ย เป็นผู้ดำเนินการสร้างวัดในที่ดินของตนเองย กระทรวงศึกษาธิการได้ประกาศตั้งเป็นวัดเมื่อวันที่ ๑๓ สิงหาคม พ.ศ.๒๕๐๐ย เนื่องจากเป็นวัดที่สร้างขึ้นมาเพื่อพระสงฆ์ฝ่ายวิปัสสนาธุระศึกษาเพื่อปฏิบัติให้รู้แจ้งเห็นจริงย จึงมีพระสงฆ์อยู่จำพรรษามากตลอดปี

ย วัดนี้ได้รับพระราชทานวิสุงคามสีมาเมื่อวันที่ ๒ กันยายน พ.ศ.๒๕๐๑วัดลัญจิวาราม

ย วัดลัญจิวารามย ตั้งอยู่เลขที่ ๕๓ บ้านโคกโดนด ถนนเจ้าฟ้า หมู่ที่ ๘ย ตำบลฉลองย อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต สังกัดคณะสงฆ์มหา นิกายย มีที่ดินตั้งวัดเนื้อที่ ๒๐ ไร่ อาณาเขตย ทิศเหนือย ทิศตะวันออกและทิศตะวันตกติดต่อกับที่นาชาวบ้านย ทิศใต้ติดต่อกับคูน้ำ

ย พื้นที่ตั้งวัดเป็นที่ราบต่ำย สภาพแวดล้อมเป็นที่นา ถนนและคูน้ำย อาคารเสนาสนะต่าง ๆ มี อุโบสถกว้าง ๗ เมตร ยาว ๑๗ เมตร สร้าง พ.ศ. ๒๕๐๐ย ย ศาลาการเปรียญกว้าง ๑๐ เมตร ยาว ๑๕ เมตร สร้าง พ.ศ.๒๕๔๐ย เป็นอาคารไม้สองชั้นครึ่งตึกครึ่งไม้ย หอสวดมนต์กว้าง ๑๑ เมตร ยาว ๑๕ เมตร สร้าง พ.ศ.๒๕๔๒ย เป็นอาคารก่ออิฐถือปูนย กุฏิสงฆ์จำนวน ๔ หลังย ส่วนมากเป็นอาคารก่ออิฐถือปูนย นอกจากนี้มีศาลาบำเพ็ญกุศลและฌาปนสถานย สำหรับบุชณียวัดผู้มี พระประธานในอุโบสถ สร้างเมื่อ พ.ศ. ๒๕๐๐ย พระประธานที่ศาลาการเปรียญมีผู้ถวายไว้เมื่อ พ.ศ.ย ๒๕๑๐

ย วัดลัญจิวาราม นับเป็นวัดโบราณสถานสร้างขึ้นเมื่อประมาณ พ.ศ. ๒๓๐๑ ต่อมาได้โยกย้ายเสนาสนะไปสร้างวัดใหม่ขึ้นมาชื่อ โ วัดไชยธารารามโ หรือ โ วัดฉลองโ ย ทำให้ที่วัดเดิมต้องกลายเป็นวัดร้างชั่วระยะเวลาหนึ่งย ชาวบ้านเรียกบริเวณนั้นว่า โ โคววัดโ ได้ใช้เป็นป่าช้าเป็นที่รกร้างป่าไม้หนาแน่นย ครั้นถึงปี พ.ศ.๒๕๔๒ย มีพระอุรังคมาบักกลดย ชาวบ้านเลื่อมใสจึงได้สร้างเสนาสนะถวายย และได้บูรณะพัฒนาขึ้นเป็นหลักฐานมั่นคงตามลำดับย จนกระทั่งได้รับการยกย่องให้เป็นวัดพัฒนาตัวอย่างในปี พ.ศ. ๒๕๐๗ย วัดลัญจิวารามได้รับพระราชทานวิสุงคามสีมาเมื่อวันที่ ๕ กุมภาพันธ์ พ.ศ.๒๕๐๐ย ในด้านการศึกษาวัดเปิดสอนพระปริยัติธรรมเริ่มมาตั้งแต่ พ.ศ.๒๕๐๐ย และได้ให้ทางราชการสร้างโรงเรียนประถมศึกษาขึ้นในวัดย นอกจากนี้ยังจัดให้มีพิพิธภัณฑ์และห้องสมุดไว้บริการประชาชนอีกด้วยวัดวิชิตสังฆาราม

ย ตั้งอยู่เลขที่ ๑ ถนนนริศรย หมู่ที่ ๖ ตำบลตลาดใหญ่ อำเภอเมืองภูเก็ต จังหวัดภูเก็ต สังกัดคณะสงฆ์มหานิกาย มีที่ดินตั้งวัดเนื้อที่ ๑๓ ไร่ ๑ งาน ๗๒ ตารางวา โฉนดเลขที่ ๖ อาณาเขต ทิศเหนือติดต่อกับที่ดินจังหวัดย ทิศใต้ติดต่อกับถนนนริศรย ทิศตะวันออกติดต่อกับซอยเทศบาลย ทิศตะวันตกติดต่อกับศาลาหอพักไต้แซะ

ย พื้นที่ตั้งวัดเป็นที่ไหลเขาย ได้ปลูกสร้างอาคารเสนาสนะตามไหลเขาย ซึ่งแบ่งเป็น ๓ ชั้น ลดหลั่นกัน คือ ชั้นที่ ๑ เป็นที่ตั้งศาลาการเปรียญ ชั้นที่ ๒ เป็นที่ตั้งอาคารเรียนพระปริยัติธรรมย ชั้นที่ ๓ เป็นที่ตั้งอุโบสถ หอประดิษฐานหลวงพ่อยาว

และหมู่กุฏิสงฆ์ย อาคารเสนาสนะต่าง ๆ มีอุโบสถกว้าง ๒๐ เมตร ยาว ๓๐ เมตร ก่ออิฐถือปูนหลังคาสองชั้น ศาลาการเปรียญกว้าง ๒๐ เมตร ยาว ๓๐ เมตร สร้าง พ.ศ.๒๕๑๗ กุฏิสงฆ์จำนวน ๑๘ หลัง เป็นอาคารคอนกรีตเสริมเหล็กสองชั้น นอกจากนี้มีอาคารเรียนพระปริยัติธรรมและหอประดิษฐานหลวงพ่อยาว และเจดีย์บรรจุพระบรมสารีริกธาตุ ซึ่ง พ.บ.ส.ถม เอี่ยมเอกคุณย เป็นผู้สร้างถวายไว้เมื่อวันที่ ๑๓ พฤษภาคม พ.ศ.๒๕๐๐ ขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๖

ย วัดวิชิตสังฆารามย สร้างขึ้นเมื่อ พ.ศ. ๒๔๖๑ย สร้างขึ้นเมื่อ พ.ศ.๒๔๖๑ย ไม่ปรากฏหลักฐานที่แน่ชัดเกี่ยวกับการสร้างวัดย ชาวบ้านเรียกว่า โ วัดควนโ มาตั้งแต่แรกที่สร้างวัดย ต่อมาได้รับพระราชทานวิสุงคามสีมา เมื่อวันที่ ๒๓ สิงหาคม พ.ศ.๒๔๗๗ย ในด้านการศึกษาได้เปิดสอนพระปริยัติธรรมแก่พระภิกษุสามเณรมาตั้งแต่ พ.ศ.๒๔๙๔วัดศรีสุนทร

ย ตั้งอยู่เลขที่ ๒๒ย บ้านลิพอนย หมู่ที่ ๕ย ตำบลศรีสุนทรย อำเภอถลางย จังหวัดภูเก็ตย สังกัดคณะสงฆ์มหานิกายย มีที่ดินตั้งวัดเนื้อที่ ๒๑ ไร่ ๒๕ ตารางวา ย อาณาเขต ทิศเหนือติดต่อกับถนนเทพกระษัตรีย ทิศใตย ติดต่อกับที่ดินของนายบัณฑิตย คันฉอยย ทิศตะวันออกย ติดต่อกับที่ดินของนายเจียนย เพชรวงศย ทิศตะวันตกย ติดต่อกับที่ดินของนายเสงย มีที่ธรณีสงฆ์ ๓ แปลงย เนื้อที่ ๑๐ ไร่ ๓ งาน ๒๐ ตารางวา ย น.ส.๓ เลขที่ ๑๖๘,๑๖๙,๔๐๗

ย พื้นที่ตั้งวัดเป็นที่เนินสูงย สภาพแวดล้อมเป็นป่าไม้มีถนนเทพกระษัตรีเป็นทางคมนาคมสะดวกย อยู่ทางทิศเหนือซึ่งเป็นด้านหน้าวัดย อาคารเสนาสนะต่าง ๆ มีอุโบสถกว้าง ๖ เมตร ยาว ๑๒ เมตร แบบโบราณมีฝ้าผนังเต็มเพียงด้านหลังด้านเดียวย อีกสามด้านมีเพียงครึ่งเดียว ศาลาการเปรียญกว้าง ๑๖ เมตร ยาว ๓๖ เมตร สร้าง พ.ศ.๒๕๑๙ย เป็นอาคารคอนกรีตเสริมเหล็กสองชั้นย กุฏิสงฆ์ จำนวน ๒๓ หลังย เป็นอาคารไม้และครึ่งตึกครึ่งไม้สองชั้นย สำหรับปูชนียวัตถุมีพระประธานในอุโบสถ

ย วัดศรีสุนทรย สร้างขึ้นเมื่อวันที่ ๒๐ เมษายน พ.ศ.๒๓๓๕ย เดิมมีนามว่า โ วัดบ้านพอนโ ตามชื่อบ้านย ได้รับพระราชทานวิสุงคามสีมา เมื่อวันที่ ๑๕ มิถุนายน พ.ศ.๒๓๕๐ เขตวิสุงคามสีมากว้าง ๑๐ เมตร ยาว ๒๐ เมตร ในด้านการศึกษาทางวัดจัดให้มีการเรียนการสอนพระปริยัติธรรมเริ่มมาตั้งแต่ พ.ศ.๒๔๖๙ย นอกจากนี้ยังจัดให้มีห้องสมุดบริการประชาชน หน่วยฉาบปัดกิจสงเคราะห์ และโรงเรียนวัดศรีสุนทร (มิตรภาพ ๑๕)ย อีกด้วยวัดสว่างอารมณ์

ย ตั้งอยู่เลขที่ ๒๗๖ย บ้านราไวย์ ถนนวิเศษ ซอยสันติย หมู่ที่ ๒ ตำบลราไวย์ อำเภอเมืองภูเก็ต จังหวัดภูเก็ตย สังกัดคณะสงฆ์มหานิกายย มีที่ดินตั้งวัดเนื้อที่ ๒๔ ไร่ ๓ งาน ๙๓ ตารางวา ส.ค.๑ เลขที่ ๒๔๓ย อาณาเขตทิศเหนือยาว ๑๔๐ วา ติดต่อกับที่นาของนายขันธ์ย ทิศใตยยาว ๑๒๕ วาย ติดต่อกับที่สวนนายรวงย มณีศรีย ทิศตะวันออกยาว ๑๒๐ วา ติดต่อกับที่สวนนายเขี้ยวย อาริออบย ทิศตะวันตกยาว ๑๒๐ วา ติดต่อกับที่นายบัว มีที่ธรณีสงฆ์ ๒ แปลง เนื้อที่ ๔๐ ไร่ ๔๙ ตารางวา โฉนดเลขที่ ๑๒๖๐๔ และ ส.ค.๑ เลขที่ ๑๐๓

ย พื้นที่ตั้งวัดเป็นที่ราบต่ำย สภาพแวดล้อมเป็นที่สวน ที่นาและภูเขา ย อาคารเสนาสนะต่างๆ มีอุโบสถกว้างย ๘ เมตร ยาว ๑๘ เมตร สร้าง พ.ศ.๒๕๐๙ย ย โครงสร้างคอนกรีตเสริมเหล็ก หลังคาสองชั้น ศาลาการเปรียญกว้าง ๑๒ เมตร ยาว ๒๒ เมตร สร้าง พ.ศ.๒๔๖๘ เป็นอาคารคอนกรีตถาวรย วิหารกว้าง ๖ เมตร ยาว ๑๒ เมตร กุฏิสงฆ์จำนวน ๖ หลัง เป็นอาคารคอนกรีตถาวรและครึ่งตึกครึ่งไม้ นอกจากนี้มีศาลาบาตรย ศาลาตั้งศพบำเพ็ญกุศล ฉาบปัดสถานที่และหอรบขังย สำหรับปูชนียวัตถุมีพระประธานพระเพลากว้าง ๒ เมตรย และมีพระพุทธรูปอื่นอีก ๕ องค์ย ขนาดพระเพลากว้าง ๑ เมตร เท่ากันหมด

ย วัดสว่างอารมณ์เริ่มสร้างวัดได้มีพระอนุจรอดย รมมากโม เดินดูคงมาจากอำเภอไชยาย จังหวัดสุราษฎร์ธานี ในปี พ.ศ.๒๓๘๐ย ชาวบ้านศรีทราจึงได้มีมติให้ขุดและสร้างที่พักรถสงฆ์ย ต่อมาได้สร้างเสนาสนะเพิ่มเติมจนเป็นหลักฐานมั่นคงมีฐานะเป็นวัดสมบูรณ์เมื่อวันที่ ๑๐ ธันวาคม พ.ศ.๒๓๘๕ย ชาวบ้านนิยมเรียกว่า โ วัดราไวย์โ ตามชื่อบ้านย ได้รับพระราชทานวิสุงคามสีมาครั้งหลังเมื่อวันที่ ๕ พฤศจิกายน พ.ศ.๒๕๐๙ย เขตวิสุงคามสีมากว้าง ๒๐ เมตร ยาว ๓๐ เมตร ได้ผูกพัทธสีมาเมื่อวันที่ ๑๘ เมษายน พ.ศ.๒๕๑๓ย ในด้านการศึกษาได้เปิดสอนพระปริยัติธรรมเริ่มมาตั้งแต่ พ.ศ.๒๔๖๒ นอกจากนี้เปิดโรงเรียนสอนเด็กก่อนเกณฑ์ เริ่มเมื่อ พ.ศ.๒๕๒๓ย ให้ทางราชการสร้างโรงเรียนประถมศึกษาในที่ดินประมาณ ๔ ไร่ วัดสุวรรณคีรีเขต

ย ตั้งอยู่ที่บ้านกะรน ถนนปฎักย หมู่ที่ ๑ย ตำบลกะรนย อำเภอเมืองภูเก็ต จังหวัดภูเก็ตย สังกัดคณะสงฆ์มหานิกายย มีที่ดินตั้งวัดเนื้อที่ ๙ ไร่ ๒ งาน ๙๓.๑๐ ตารางวา โฉนดเลขที่ ๒๙๖๓๖ย อาณาเขตย ทิศเหนือติดต่อกับที่ตั้งโรงเรียนย ทิศใต้ติดต่อกับถนนหลวงย ทิศตะวันออกติดต่อกับที่นายสงวนย ทิศตะวันตกติดต่อกับถนนหลวงย มีที่ธรณีสงฆ์ ๖ แปลง เนื้อที่ ๒๔ ไร่ ๒ งาน ๕๗.๙๐ ตารางวา โฉนดเลขที่ ๒๙๖๓๗นอกนั้นเป็นส.ค.๑

ย พื้นที่ตั้งวัดเป็นที่ราบแวดล้อมไปด้วยทางคมนาคมและบ้านเรือนประชาชนย อาคารเสนาสนะต่าง ๆ มีอุโบสถกว้าง ๔๐ เมตร ยาว ๖๐ เมตร ศาลาการเปรียญกว้าง ๑๖ เมตร ยาว ๒๕ เมตร สร้าง พ.ศ.๒๕๑๕ย กุฏิสงฆ์จำนวน ๔ หลัง ส่วนมากเสนาสนะด้วยคอนกรีตย เครื่องบนเป็นไม้ สำหรับปูชนียวัตถุมีพระพุทธรูปในอุโบสถ ๓ องค์ย ที่ศาลาการเปรียญจำนวน ๑๗ องค์ย นอกจากนี้มีพระเชียงแสนย พระสุโขทัย และพระนารายณ์ทรงโคประดิษฐานอยู่ที่กุฏิหลังใหญ่

ย วัดสุวรรณคีรีเขตย สร้างขึ้นเมื่อ พ.ศ. ๒๔๘๒ย เดิมมีนามว่า โ วัดกะรนโ ตามชื่อบ้านย ได้เปลี่ยนเป็น โ วัดสุวรรณคีรีเขตโ ย ในภายหลัง ได้รับพระราชทานวิสุงคามสีมาเมื่อวันที่ ๒๔ ตุลาคม พ.ศ.๒๔๘๒ย เขตวิสุงคามสีมากว้าง ๔๐ เมตร ยาว ๖๐ เมตร

ในด้านการศึกษาทางวัดเปิดสอนพระปริยัติธรรมเริ่มมาตั้งแต่ พ.ศ.๒๕๒๓ เปิดโรงเรียนสอนเด็กก่อนเกณฑ์ในปี พ.ศ.๒๕๒๖ วัดสุวรรณคีรีวงก์

ย วัดสุวรรณคีรีวงก์ ตั้งอยู่เลขที่ ๓ บ้านป่าตองย หมู่ที่ ๑ ตำบลป่าตองย อำเภอเกาะขันธ์ จังหวัดภูเก็ต สังกัดคณะสงฆ์มหานิกาย มีที่ดินตั้งวัดเนื้อที่ ๑๗ ไร่ ๒ งาน ๑๖ ตารางวา มีอุโบสถกว้าง ๑๒ เมตร ยาว ๑๘ เมตร โครงสร้างเป็นคอนกรีต

ศาลาการเปรียญกว้าง ๑๑ เมตร ยาว ๑๗ เมตร โครงสร้างเป็นอาคารคอนกรีต กุฏิสงฆ์จำนวน ๗ หลัง โครงสร้างเป็นอาคารคอนกรีต ๒ หลัง อาคารครึ่งตึกครึ่งไม้ ๓ หลัง อาคารไม้ ๒ หลัง หอระฆังโครงสร้างเป็นคอนกรีต สำหรับปฐมนิเทศพระพุทธรูปประจำท้องถิ่น ประดิษฐานอยู่ภายในอาคารคอนกรีตที่สร้างไว้โดยเฉพาะ

ย วัดสุวรรณคีรีวงก์ สร้างขึ้นเมื่อประมาณ พ.ศ.๒๓๑๒๕ ไม่ปรากฏนามผู้สร้างว่าเป็นผู้ใด เดิมมีนามว่า โ วัดป่าตองโ ตามชื่อบ้านย ได้เปลี่ยนเป็น โ วัดสุวรรณคีรีวงก์ ในภายหลังได้รับพระราชทานวิสุงคามสีมาเมื่อประมาณ พ.ศ.๒๔๓๕ ในด้านการศึกษาได้สร้างอาคารเรียนในวัด ๒ หลัง และจัดให้มีห้องสมุดสำหรับบริการประชาชนอีกด้วยวัดโสภณวนาราม

ย วัดโสภณวนาราม ตั้งอยู่เลขที่ ๘๒๕ ย บ้านป่าคลอกย ถนนป่าคลอกย หมู่ที่ ๒๕ ตำบลป่าคลอกย อำเภอถลางย จังหวัดภูเก็ต สังกัดคณะสงฆ์มหานิกาย มีที่ดินตั้งวัดเนื้อที่ ๑๗ ไร่ ๒ งาน ๑๖ ตารางวา อาณาเขตย ทิศเหนือย ยาว ๑๓๖ วา ติดต่อกับที่ดินของเอกชนย ทิศใต้ย ยาว ๓๓ ตารางวา ๒๐๖ วา ติดต่อกับที่ราชพัสดุย ทิศตะวันออกย ยาว ๒๑๖ วา ติดต่อกับที่นาของเอกชนย ทิศตะวันตกย ยาว ๓๔ วา ติดต่อกับถนนสายป่าคลอกย มีที่ธรณีสงฆ์จำนวน ๒ แปลง เนื้อที่ ๗ ไร่ ๖๓ ตารางวา โฉนดเลขที่ ๒๐๖๕,๒๐๖๖

ย พื้นที่ตั้งวัดเป็นที่ราบมีต้นมะพร้าวเกือบทั่วบริเวณวัดย อาคารเสนาสนะต่าง ๆ มีอุโบสถกว้าง ๑๒ เมตร ยาว ๒๐ เมตร สร้าง พ.ศ.๒๔๓๐ย โครงสร้างเป็นไม้หลังคามุงสังกะสี ศาลาการเปรียญกว้าง ๑๔ เมตร ยาว ๒๐ เมตร สร้าง พ.ศ.๒๕๑๖ย เป็นอาคารคอนกรีต กุฏิสงฆ์จำนวน ๓ หลัง นอกจากนี้ยังมีหอสวดมนต์ และฌาปนสถานอีกด้วย สำหรับปฐมนิเทศพระประธานในอุโบสถจำนวน ๓ องค์ ขนาดพระเพลา ๑.๕๐ เมตรย เป็นพระพุทธรูปปูนปั้นมีอายุประมาณ ๑๐๐ ปี

ย วัดโสภณวนาราม สร้างขึ้นเมื่อ พ.ศ. ๒๔๑๐ย โดยมีท่านที่ดุษฎีเป็นผู้นำสร้างวัดขึ้นมาแล้วขนานนามว่า โ วัดป่าคลอกโ ตามชื่อบ้านย ต่อมาเมื่อได้มีการพัฒนาวัดให้เจริญรุ่งเรืองขึ้นย จึงได้เปลี่ยนนามใหม่เป็น โ วัดโสภณวนารามโ ให้มาตราบเท่าทุกวันนี้ ได้รับพระราชทานวิสุงคามสีมาเมื่อวันที่ ๑๕ สิงหาคม พ.ศ.๒๔๓๖ เขตวิสุงคามสีมากว้าง ๑๕ เมตร ยาว ๒๕ เมตร ได้ผูกพัทธสีมาเมื่อ พ.ศ.๒๔๓๖